ฐานข้อมูลสภาพปัญหาน้ำเสีย ขยะในเขตเทศบาลตำบลสวนขัน
ผลจากการสำรวจ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖

สาเหตุ/การสำรวจ	พื้นที่ที่ประสบปัญหา							
	หมู่ที่ ๑ บ้านสวนขัน	หมู่ที่ ๒ บ้านเทพรัตนา	หมู่ที่ ๓ บ้านยางในลุ่ม	หมู่ที่ ๔ บ้านน้ำน้อย	หมู่ที่ ๕ บ้านไทรงาม	หมู่ที่ ๖ บ้านคลองปึก	หมู่ที่ ๘ บ้านพรุแซง	หมู่ที่ ๙ บ้านจอมทอง
๑.น้ำเสียจากบ้านเรือน ร้านค้าและอาคารที่ทำอาหาร	√	√	-	-	-	-	-	-
๒.น้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม	-	-	-	-	-	-	-	-
๓.ปุ๋ยที่ใช้ในการเกษตร	√	√	√	√	√	√	√	√
๔.ผิวดินที่พังทลาย	-	-	-	-	-	-	-	-
๕.การเลี้ยงปศุสัตว์	-	-	-	-	-	-	-	√
๖.ยาฆ่าแมลงและยากำจัดวัชพืช	√	√	√	√	√	√	√	√
๗.ไฟป่า การเผาขยะในที่โล่ง	-	-	-	-	-	-	-	-
๘.การใช้ที่ดินที่ขาดการควบคุม	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ - ไม่พบน้ำเสีย

√ พบน้ำเสีย

<u>๑.น้ำเสียจากบ้านเรือน ร้านค้าและอาคารที่ทำอาหาร</u>

เนื่องจากพื้นที่ หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๒ เป็นเขตที่ตั้งหน่วยงานราชการ เทศบาล โรงเรียน ชุมชนค่อนข้างเป็นชุมชนเมือง จึงทำให้มีร้านค้า ร้านจำหน่ายอาหารในเขตหมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๒ ส่งผลให้มีน้ำเสียที่เกิดจากกระบวนการทำอาหาร จะเป็นจำพวกไขมัน ซึ่งบ้านเรือน ร้านค้า บางร้านยังไม่มีการจัดทำบ่อดักไขมันในครัวเรือน ซึ่งเป็นวิธีที่สามารถช่วยป้องกันน้ำเสียจำพวกนี้ไหลลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

<u>แนวทางแก้ไข</u> ๑.ได้ลงพื้นที่ และคุยกับบ้านเรือน ร้านค้า ให้คำแนะนำผู้ประกอบการในการติดตั้งบ่อดักไขมันแบบง่าย ซึ่งจะเป็นผให้น้ำเสียจำพวกนี้ ได้รับการแก้ไขอย่างถูกวิธี

<u>๒.ปุ๋ยที่ใช้ในพื้นที่การเกษตรพบทุกหมู่บ้าน ตั้งแต่หมู่ที่ ๑ ถึง หมู่ที่ ๙</u>

เนื่องจากเขตพื้นที่เทศบาลตำบลสวนขัน เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ทำสวนยางพารา สวนผลไม้ เมื่อฝนตกน้ำฝนจะชะเอาไนโตรเจนไหลไปตามผิวดิน ลงสู่แม่น้ำ ลำคลอง ทำให้สาหร่ายเจริญเติบโต ทำให้น้ำเกิดสี กลิ่น และมีสาหร่ายแพลงตอนเกิดขึ้น

<u>แนวทางแก้ไข</u> ๑.ได้ลงพื้นที่ และคุยกับผู้นำชุมชน ผู้ใหญ่บ้านในการช่วยประชาสัมพันธ์ปลูกพืชคลุมดินป้องกันน้ำชะปุ๋ยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ลำคลอง และลดอัตราการใช้ปุ๋ยเคมี มาใช้ชีวภาพและน้ำหมักอินทรีย์แทน

๒. มีการจัดกิจกรรม Big Cleaning Day ร่วมกัน เพื่อช่วยกันทำความสะอาด ห้วย หนอง คู คลอง ต่างๆในเขตเทศบาลตำบลสวนขัน

๓. การเลี้ยงปศุสัตว์ พบบริเวณหมู่ที่ ๙ บ้านจอมทอง

เนื่องจากมีฟาร์มเลี้ยงสุกร มีการลงติดตาม และให้ความรู้ผู้ประกอบกิจการฟาร์มสุกร ซึ่งมีทั้งหมด ๓ ฟาร์ม เป็นกิจการฟาร์มย่อยประเภท ค ซึ่งเข้าข่ายการรายงานน้ำเสียตามมาตรา ๘๐ ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕

๓.๑ ฟาร์มสุกรนายสมจิตร์ เจริญ ตั้งอยู่ ๒๒๖/๑ หมู่ที่ ๙ ต.สวนขัน อ.ช้างกลาง

๓.๒ ฟาร์มสุกรนางสิริพร จันทร์ดอน ตั้งอยู่ ๘/๑ หมู่ที่ ๙ ต.สวนขัน อ.ช้างกลาง

๓.๓ ฟาร์มสุกรนางเรวดี กุลจิตตินารา ตั้งอยู่ ๕๐ หมู่ที่ ๙ ต.สวนขัน อ.ช้างกลาง

๔. ยาฆ่าแมลงและยากำจัดวัชพืชพบทุกหมู่บ้าน ตั้งแต่หมู่ที่ ๑ ถึง หมู่ที่ ๙

เนื่องจากเขตพื้นที่เทศบาลตำบลสวนขัน เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ทำสวนยางพารา สวนผลไม้ ชาวบ้านมีการใช้ยาฆ่าแมลงและยากำจัดวัชพืชเนื่อง เมื่อฝนตกน้ำจะชะเอาสารเคมีลงสู่แหล่ง ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิต และมีการทิ้งขยะจำพวกยาฆ่าแมลง ยากำจัดวัชพืช ซึ่งจัดเป็นขยะอันตราย ปะปนกับขยะทั่วไป ส่งผลให้ขยะจำพวกนี้ไม่ได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี

แนวทางแก้ไข ๑.ได้ลงพื้นที่ และคุยกับผู้นำชุมชน ผู้ใหญ่บ้านในการช่วยประชาสัมพันธ์ปลูกพืชคลุมดินป้องกันน้ำชะปุ๋ยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ลำคลอง และลดอัตราการใช้ปุ๋ยเคมี มาใช้ชีวภาพและน้ำหมักอินทรีย์แทน

๒. มีการประชาสัมพันธ์สร้างจุดรับทิ้งขยะอันตราย ทุกหมู่บ้าน ซึ่งเทศบาลตำบลสวนขันจะมีการลงเก็บขยะอันตรายจำพวกนี้และนำส่งให้กับทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครศรีธรรมราช กำจัดตามระบบสุขาภิบาลต่อไป

การดำเนินงานตามกฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามบทบัญญัติในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กรกฎาคม ๒๕๖๕

สารบัญ

หน้า

๑. สาระสำคัญของกฎกระทรวงฯ ๒

๒. แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายต้องดำเนินการตามกฎกระทรวงฯ ๓

๓. ผู้ที่เกี่ยวข้องตามกฎกระทรวงฯ ๘

๔. หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เกี่ยวข้องตามกฎกระทรวงฯ ๙

๕. ขั้นตอนการรายงาน ๑๐

๖. วิธีการรายงานแบบ ทส. ๒ ทางอิเล็กทรอนิกส์ ๑๑

๗. บทกำหนดโทษ ๑๖

๘. ขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมาย ๑๗

ภาคผนวก กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕ ๒๑

๑. สาระสำคัญของกฎกระทรวงฯ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจัดเก็บสถิติข้อมูล และรายงานผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง โดยมีสาระสำคัญคือ

๑.๑ คำนิยามที่กำหนด

"ระบบบำบัดน้ำเสีย" หมายความว่า กระบวนการบำบัดน้ำเสีย และให้หมายรวมถึงท่อ สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ และวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียด้วย

"น้ำทิ้ง" หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม

๑.๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๘๐ ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน และจัดทำบันทึกรายละเอียดดังกล่าวตามแบบ ทส. ๑ เก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษเป็นระยะเวลา ๒ ปีนับแต่วันที่มีการจัดเก็บสถิติและข้อมูลนั้น

๑.๓ จะต้องจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือนตามแบบ ทส. ๒ และเสนอรายงานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป โดยให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่หรือส่งทางไปรษณีย์ตอบรับหรือรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด

๑.๔ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๘๐ มีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูล จัดทำบันทึกรายละเอียด หรือจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียอยู่แล้วตามกฎหมายอื่น และการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด หรือการจัดทำรายงานดังกล่าวมีข้อมูลไม่น้อยกว่าการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎกระทรวงนี้ ให้ถือว่าการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎหมายดังกล่าวเป็นการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎกระทรวงฉบับนี้โดยอนุโลมและให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียเสนอรายงานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทุกเดือน ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป โดยให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่หรือส่งทางไปรษณีย์ตอบรับหรือรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด

ตามมาตรา ๘๐ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๓๙ ก วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

๒. แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายต้องดำเนินการตามกฎกระทรวงฯ

แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายต้องดำเนินการตามกฎกระทรวงนี้ คือ แหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้งตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเองตามมาตรา ๗๐ ประกอบด้วย

๒.๑ โรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม[๑] ได้แก่

๑) โรงงานอุตสาหกรรม คือ โรงงานที่มีมลภาวะและโรงงานที่มีแรงม้าของเครื่องจักรกำลังรวมตั้งแต่ ๕๐ แรงม้า หรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ ๕๐ แรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ ๕๐ คนขึ้นไป

๒) นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม ที่มีการจัดการระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมร่วมกัน

๒.๒ อาคารบางประเภทและบางขนาด ได้แก่

๑) อาคารประเภท ก[๒] ได้แก่

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป

(๔) อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๖) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๗) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๘) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ใช้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

---

[๑] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๐ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนพิเศษ ๒๒๒ ง/๑๑ กันยายน ๒๕๖๐)

[๒] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒/ตอนที่ ๑๒๕ ง/๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๘)

๒) อาคารประเภท ข[๓] ได้แก่

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐๐ ห้องนอน แต่ไม่ถึง ๕๐๐ ห้องนอน

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๖๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๒๐๐ ห้อง

(๓) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕๐ ห้องขึ้นไป

(๔) สถานบริการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐ เตียง แต่ไม่ถึง ๓๐ เตียง

(๖) อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๘) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๙) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒,๕๐๐ ตารางเมตร

(๑๐) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒,๕๐๐ ตารางเมตร

๓) อาคารประเภท ค[๔] ได้แก่

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารไม่ถึง ๑๐๐ ห้อง

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารไม่ถึง ๖๐ ห้อง

---

[๓] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของอาคารเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘/ตอนพิเศษ ๑๔๖ ง/๒ ธันวาคม ๒๕๕๔)

[๔] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดอาคารประเภท ค. เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙/ตอนพิเศษ ๑๘ ง/๒๕ มกราคม ๒๕๖๕)

(๓) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๕๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๒๕๐ ห้อง

(๔) สถานบริการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๕) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศ หรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร

(๖) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๕๐๐ ตารางเมตร

(๗) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคาร หรือกลุ่มของอาคาร ตั้งแต่ ๒๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๕๐๐ ตารางเมตร

๒.๓ ที่ดินจัดสรร[๕] ได้แก่

๑) ที่ดินจัดสรรประเภท ก คือ ที่ดินจัดสรรที่รังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่าย ตั้งแต่ ๕๐๐ แปลง หรือเนื้อที่มากกว่า ๑๐๐ ไร่ และได้รับอนุญาตให้จัดสรรตั้งแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๙ เป็นต้นไป

๒) ที่ดินจัดสรรประเภท ข คือ ที่ดินจัดสรรที่รังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่าย ตั้งแต่ ๑๐๐ ถึง ๔๙๙ แปลง หรือเนื้อที่ ๑๙ ถึง ๑๐๐ ไร่ และได้รับอนุญาตให้จัดสรรตั้งแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๙ เป็นต้นไป

๓) ที่ดินจัดสรรประเภท ค คือ ที่ดินจัดสรรที่รังวัดแบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่าย ตั้งแต่ ๑๐ ถึง ๙๙ แปลง หรือเนื้อที่น้อยกว่า ๑๙ ไร่ และได้รับอนุญาตให้จัดสรรตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

๒.๔ การเลี้ยงสุกร[๖] ได้แก่

๑) การเลี้ยงสุกรประเภท ก คือ การเลี้ยงสุกรพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ สุกรขุน หรือลูกสุกรชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ เกินกว่า ๖๐๐ หน่วย

๒) การเลี้ยงสุกรประเภท ข คือ การเลี้ยงสุกรพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ สุกรขุน หรือลูกสุกรชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ตั้งแต่ ๖๐ หน่วย แต่ไม่เกิน ๖๐๐ หน่วย

๓) การเลี้ยงสุกรประเภท ค คือ การเลี้ยงสุกรพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ สุกรขุน หรือลูกสุกรชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ตั้งแต่ ๖ หน่วย แต่ไม่ถึง ๖๐ หน่วย

หมายเหตุ	น้ำหนักปศุสัตว์ ๑ หน่วย หมายความว่า น้ำหนักสุกรรวม ๕๐๐ กิโลกรัม			
โดย	น้ำหนักเฉลี่ยสุกรพ่อ – แม่พันธุ์	เท่ากับ	๑๗๐	กิโลกรัม
	น้ำหนักเฉลี่ยสุกรขุน	เท่ากับ	๖๐	กิโลกรัม
	น้ำหนักเฉลี่ยลูกสุกร	เท่ากับ	๑๒	กิโลกรัม

---

[๕] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้ที่ดินจัดสรรเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘/ตอนพิเศษ ๑๖๑ ง/๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔)

[๖] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้การเลี้ยงสุกรเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘/ตอนพิเศษ ๒ ง/๔ มกราคม ๒๕๖๔)

๒.๕ ท่าเทียบเรือประมงบางประเภท[๗] ได้แก่ ท่าเทียบเรือประมงที่จดทะเบียนเป็น

๑) ท่าเทียบเรือประมงพาณิชย์

๒) ท่าเทียบเรือประมงสำหรับการนำเข้าสัตว์น้ำ

๓) ท่าเทียบเรือประมงของโรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ

๔) ท่าเทียบเรือประมงที่มีการขนถ่ายสัตว์น้ำสำหรับการผลิตอาหารสัตว์เท่านั้น

๒.๖ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง[๘] ได้แก่

๑) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ก คือ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ตั้งอยู่ในที่ดินที่ติดเขตทางหลวงหรือถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๑๒.๐๐ เมตร หรือถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร ที่เชื่อมต่อกับทางหลวงหรือถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๑๒.๐๐ เมตร และเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน

๒) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข คือ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ตั้งอยู่ในที่ดินที่ติดเขตถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร แต่น้อยกว่า ๑๒.๐๐ เมตร หรือถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร แต่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร ที่เชื่อมต่อกับทางหลวงหรือถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร และเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน

๒.๗ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง[๙] ได้แก่ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่มีขนาดพื้นที่บ่อรวมตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป

๒.๘ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย[๑๐] ได้แก่ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยทุกขนาด

๒.๙ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด[๑๑] ได้แก่

๑) บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ก คือ บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินพืชเป็นอาหารทุกชนิด ซึ่งใช้น้ำจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ โดยไม่มีการเติมสารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกลือ หรือสารอื่นใด ลงในบ่อเพาะเลี้ยงดังกล่าว ที่มีขนาดพื้นที่บ่อรวมตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป

---

[๗] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้ท่าเทียบเรือประมงบางประเภทเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๔ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๘/ตอนพิเศษ ๑๑๔ ง/๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔)

[๘] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓/ตอนพิเศษ ๑๒๙ ง/๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๙)

[๙] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๘ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒/ตอนพิเศษ ๑๒๙ ง/๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘)

[๑๐] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๐ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนพิเศษ ๘๔ ง/๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐)

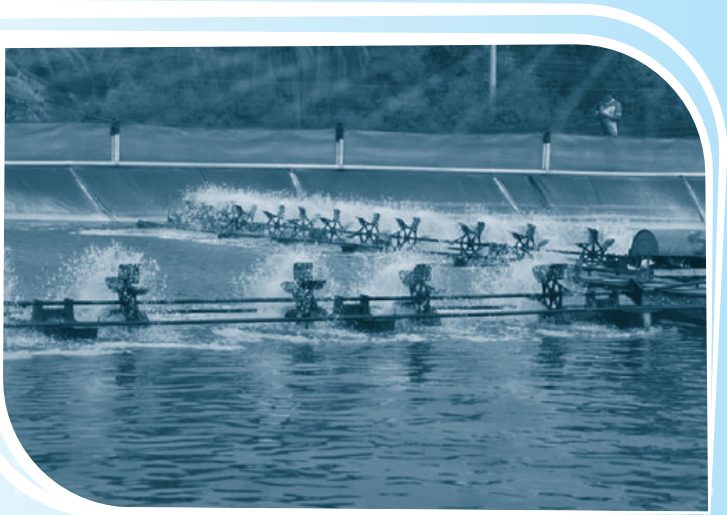
[๑๑] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนพิเศษ ๒๑ ง/๓๐ มกราคม ๒๕๕๑)

๒) บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ข คือ บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินเนื้อเป็นอาหารทุกชนิด หรือสัตว์น้ำอื่น ๆ ที่กินทั้งเนื้อและพืชเป็นอาหาร ซึ่งใช้น้ำจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ โดยไม่มีการเติมสารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกลือ หรือสารอื่นใด ลงในบ่อเพาะเลี้ยงดังกล่าว ที่มีขนาดพื้นที่บ่อรวมตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป

๓) บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ค คือ บ่อที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทุกชนิด ซึ่งมีการใช้สารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกลือ หรือสารอื่นใดเติมลงในบ่อเพาะเลี้ยง เพื่อปรับระดับค่าความเค็มของน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยงให้เหมาะสมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดนั้น ๆ ทุกขนาด

๒.๑๐ ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน[๑๒] ได้แก่ ระบบบำบัดน้ำเสียที่กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือผู้รับจ้างให้บริการจัดให้มีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์หลัก ในการให้บริการบำบัดน้ำเสียที่รวบรวมจากชุมชน

[๑๒] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗/ตอนพิเศษ ๖๙ ง/๒ มิถุนายน ๒๕๕๓)

๓. ผู้ที่เกี่ยวข้องตามกฎกระทรวงฯ

ผู้เกี่ยวข้องหรือมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ และมาตราที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้แก่

๓.๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หมายถึง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ และมีระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๗๐ เป็นของตนเอง

๓.๒ ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หมายถึง ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

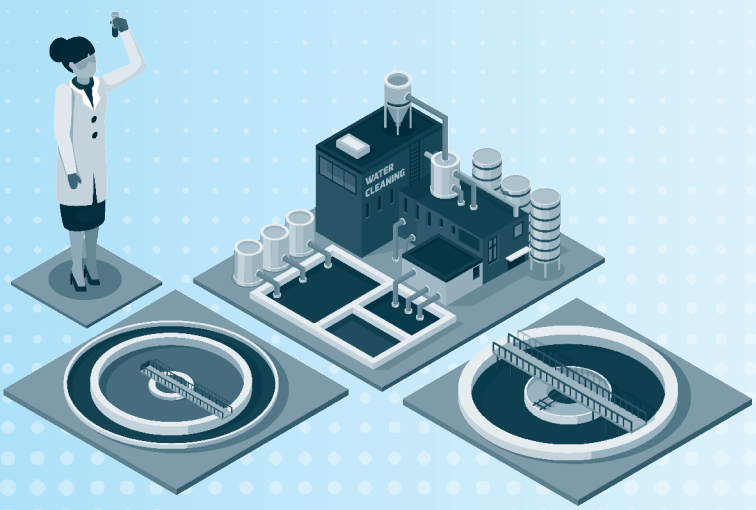
๓.๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่น หมายถึง

- นายกเทศมนตรี กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตเทศบาล
- นายกองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ปลัดเมืองพัทยา กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตเมืองพัทยา

> **ตามมาตรา ๘๑** กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมรายงานที่ได้รับตามมาตรา ๘๐ ส่งไปให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องถิ่นนั้นเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และจะทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอไปพร้อมกับรายงานที่รวบรวมส่งไปนั้นด้วยก็ได้

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องถิ่นตามมาตรา ๘๑ หมายถึง

- อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ สำหรับเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
- ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด (ทสจ.) สำหรับเขตพื้นที่ต่างจังหวัด

๔. หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เกี่ยวข้องตามกฎกระทรวงฯ

๔.๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย มีหน้าที่

- จัดเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน ตามแบบ ทส. ๑ และจัดเก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นเวลา ๒ ปี

- จัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือน ตามแบบ ทส. ๒ เสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

- วิธีการจัดส่งรายงาน ส่งได้ ๓ วิธี

  - ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่
  - ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ
  - รายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ www.ereportmatra80.com

๔.๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหน้าที่

- รับรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย (แบบ ทส. ๒)

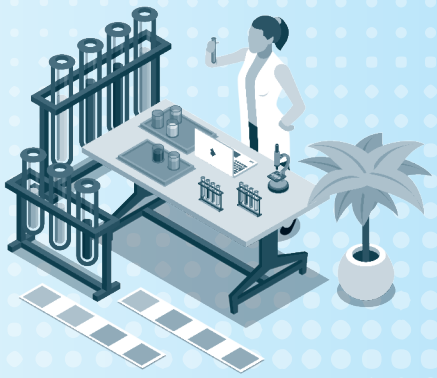
- ออกใบรับเพื่อเป็นหลักฐานให้แก่ผู้เสนอรายงานภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน

- รวบรวมรายงานเสนอต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่มีอำนาจในเขตท้องถิ่นนั้น อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง ซึ่งอาจจัดทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอไปพร้อมกับรายงานที่รวบรวมส่งไปนั้นด้วยก็ได้ (เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕)

๔.๓ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีหน้าที่

- เก็บรวบรวมรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย (แบบ ทส. ๒) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงาน

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หมายถึง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๕. ขั้นตอนการรายงาน

แนวทางปฏิบัติการดำเนินงานตามกฎกระทรวง
ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย
→ ดาวน์โหลดแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ จากเว็บไซต์ www.ereportmatra80.com

↓

จัดเก็บสถิติและข้อมูลผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย และบันทึกข้อมูลตามแบบ ทส. ๑ (ทุกวัน)
→ เก็บไว้ ณ ที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษ ๒ ปี

↓

ทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. ๒ (ทุกเดือน)

↓

ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือน

เสนอรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- นายกเทศมนตรี, นายก อบต.
- ปลัดเมืองพัทยา

→ ยื่นด้วยตนเอง
→ ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ
→ วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ → www.ereportmatra80.com

↓

เจ้าพนักงานท้องถิ่นรับแบบ ทส. ๒ ออกใบรับเป็นหลักฐานให้แก่ผู้เสนอรายงานภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน

→ ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือวันที่ลงทะเบียนเป็นวันส่งรายงาน
→ ส่งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือวันที่ข้อมูลถูกส่งออกจากระบบข้อมูลของผู้ส่งเป็นวันส่งรายงาน

↓

เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมรายงานตามแบบ ทส. ๒ ส่งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง
→ ทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอไปพร้อมรายงานที่รวบรวมส่งด้วยก็ได้

↓

พื้นที่ กทม. → กรมควบคุมมลพิษรวบรวมรายงาน

พื้นที่ต่างจังหวัด → สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดรวบรวมรายงาน

↓

ใช้ในการดำเนินงานของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ

๖. วิธีการรายงานแบบ ทส.๒ ทางอิเล็กทรอนิกส์

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ สามารถรายงานแบบ ทส. ๒ ทางอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางเว็บไซต์ www.ereportmatra80.com โดยมีรายละเอียด ประกอบด้วย

๑. การเข้าใช้งานระบบเพื่อรายงานแบบ ทส. ๒ ทางอิเล็กทรอนิกส์ มีการดำเนินงาน ๒ ขั้นตอน ประกอบด้วย

ขั้นตอนที่ ๑ ลงทะเบียนขอใช้งานระบบ (ทำครั้งแรกครั้งเดียว)

ขั้นตอนที่ ๒ เข้าสู่ระบบเพื่อรายงาน ทส. ๒ (ทำทุกเดือน)

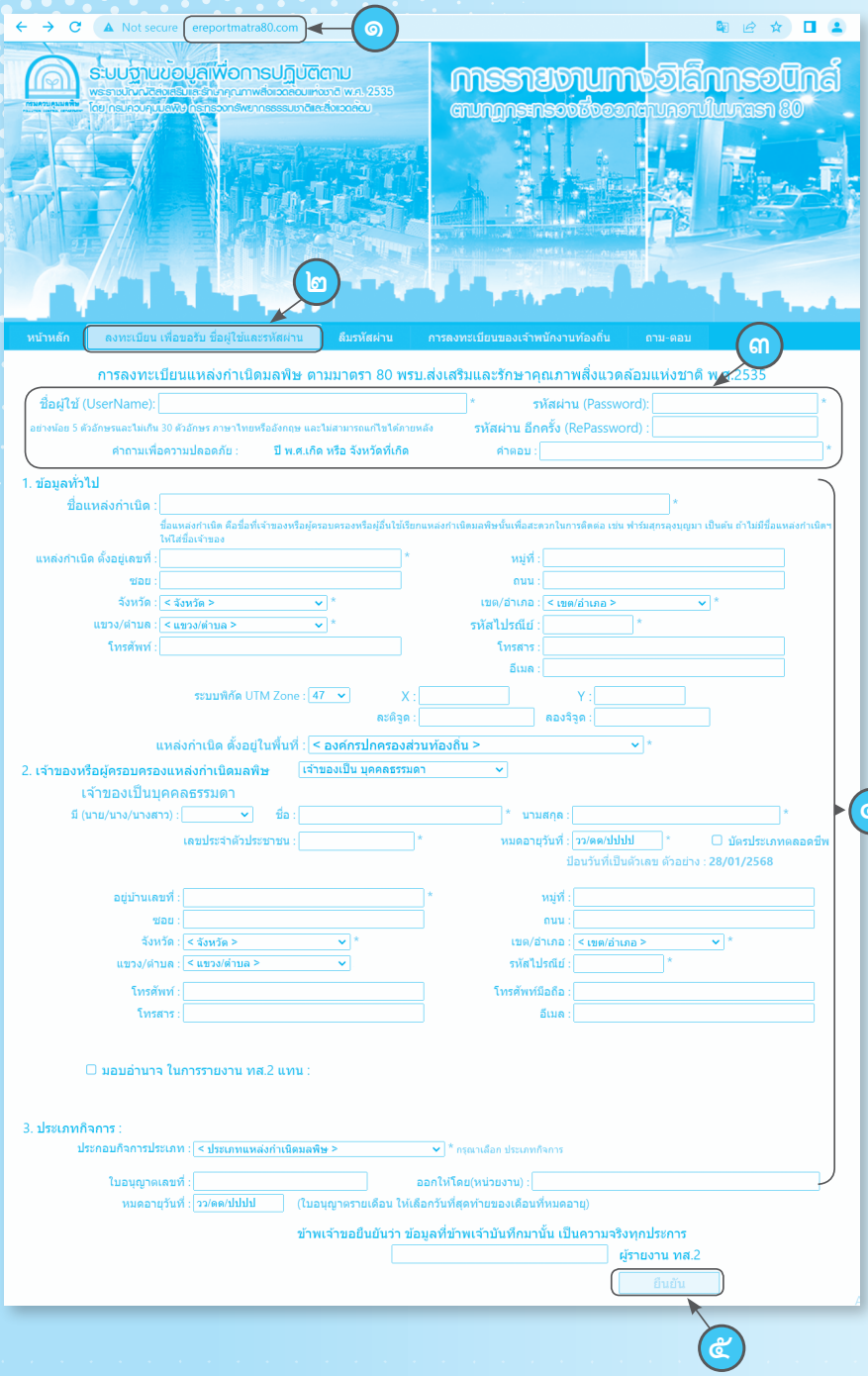
๒. การตรวจสอบรายงาน ทส. ๒ ที่จัดส่งแล้ว

๓. การแก้ไขข้อมูลเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

๔. การเปลี่ยนรหัสผ่าน

๖.๑ การเข้าใช้งานระบบเพื่อรายงานแบบ ทส. ๒ ทางอิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑
ลงทะเบียนเพื่อขอใช้งานระบบ
(ทำครั้งแรกครั้งเดียว)

๑. เข้าเว็บไซต์ www.ereportmatra80.com ระบบจะแสดงหน้าจอหลักของระบบ

๒. เลือกเมนู“ลงทะเบียน เพื่อขอรับชื่อผู้ใช้และรหัสผ่าน” ระบบจะแสดงแบบฟอร์มสำหรับลงทะเบียนแหล่งกำเนิดมลพิษ

๓. กำหนดชื่อผู้ใช้ (Username) และรหัสผ่าน (password) อย่างน้อย ๕ ตัวอักษร แต่ไม่เกิน ๓๐ ตัวอักษร ทั้งภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ

๔. กรอกข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ และรายละเอียดของแหล่งกำเนิดมลพิษตามแบบฟอร์มที่กำหนด ซึ่งประกอบด้วย

๑) ข้อมูลทั่วไป

๒) ข้อมูลเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

๓) ข้อมูลประเภทกิจการ

การกรอกข้อมูลต้องกรอกให้ครบถ้วน โดยเฉพาะช่องที่มีเครื่องหมาย “ * ”

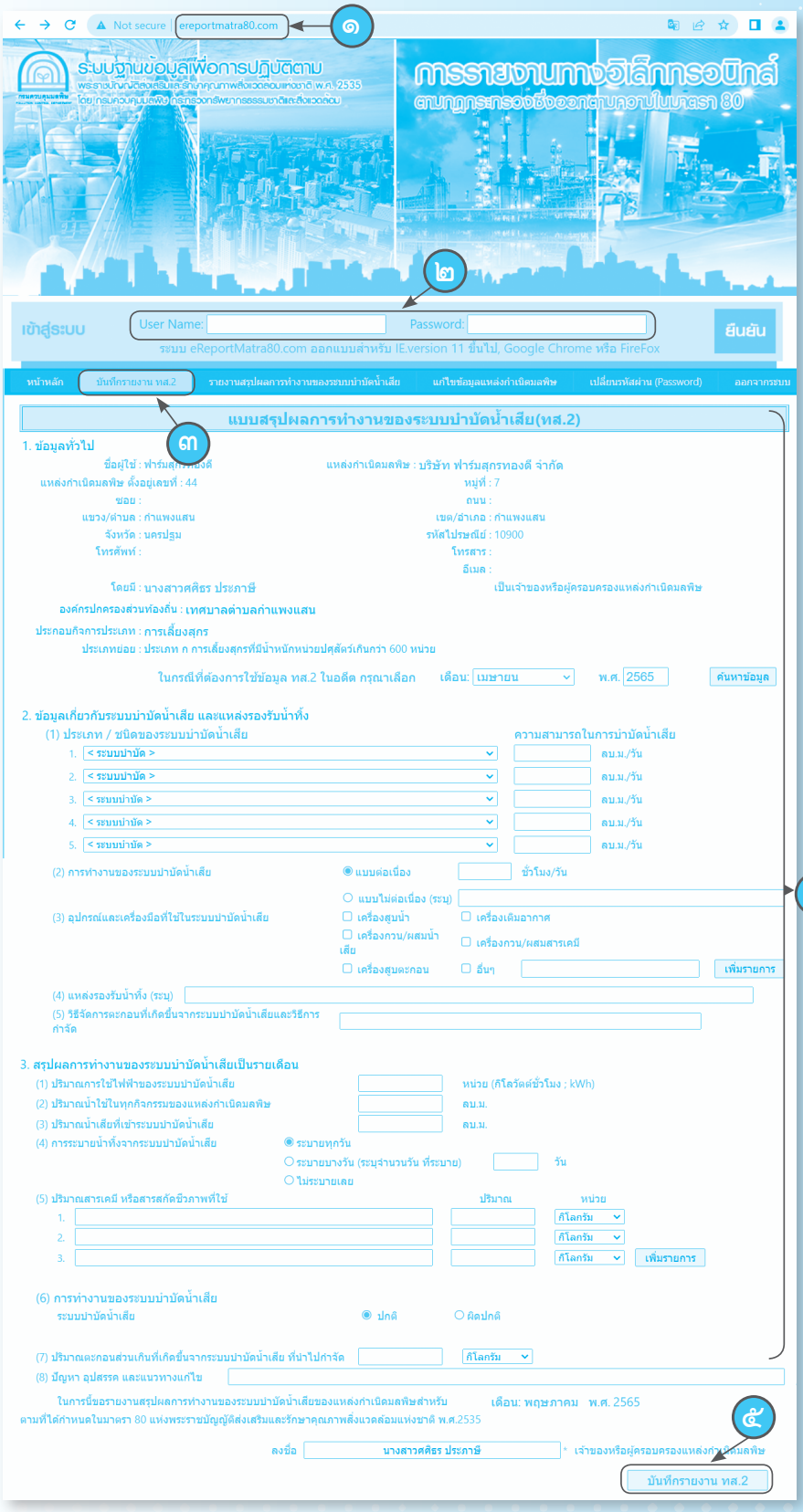
๕. เมื่อกรอกข้อมูลครบถ้วนแล้ว ให้กดปุ่ม “ยืนยัน” เพื่อทำการลงทะเบียน ซึ่งระบบจะแสดงข้อความ “ยืนยันการลงทะเบียนแหล่งกำเนิดมลพิษใช่หรือไม่?” เพื่อให้ตรวจสอบข้อมูลอีกครั้ง

- หากต้องการกลับไปแก้ไข/เพิ่มเติมข้อมูล ให้กดปุ่ม “แก้ไข”
- หากข้อมูลถูกต้องครบถ้วนแล้วให้กดปุ่ม “ยืนยัน”

*** เมื่อกดปุ่มยืนยันแล้วระบบจะแสดงชื่อผู้ใช้ และรหัสผ่านที่แหล่งกำเนิดมลพิษกำหนดอีกครั้งเพื่อยืนยันการลงทะเบียนที่เสร็จสมบูรณ์ และแสดงว่าระบบได้บันทึกข้อมูลการลงทะเบียนแหล่งกำเนิดของท่านเรียบร้อยแล้ว**

หมายเหตุ

การกำหนด ชื่อผู้ใช้ (username) **ไม่แนะนำให้กำหนดเป็นชื่อบุคคล** เนื่องจากอาจมีการเปลี่ยนแปลงผู้รับผิดชอบในภายหลังได้ ดังนั้น จึงควรใช้เป็นชื่อหน่วยงาน หรือองค์กร **โดยชื่อผู้ใช้ (username) จะไม่สามารถแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงได้**

ขั้นตอนที่ ๒
เข้าสู่ระบบเพื่อรายงาน ทส. ๒
(ทำทุกเดือน)

๑. เข้าเว็บไซต์ www.ereportmatra80.com ระบบจะแสดงหน้าจอหลักของระบบ ทั้งนี้ การเข้าสู่ระบบเพื่อรายงาน ทส. ๒ จะสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๕ เวลา ๒๓.๕๙ น. ของทุกเดือนเท่านั้น

๒. กรอกชื่อผู้ใช้งานและรหัสผ่านที่ได้รับจากการลงทะเบียนในขั้นตอนที่ ๑ และ กดปุ่ม “ยืนยัน”

๓. เลือกเมนู “บันทึกรายงาน ทส. ๒.”

๔. กรอกข้อมูลสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบฟอร์มที่กำหนด ประกอบด้วย

๑) ข้อมูลทั่วไป
๒) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรองรับน้ำทิ้ง
๓) สรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน

๕. เมื่อกรอกข้อมูลครบถ้วนแล้ว ให้กดปุ่ม “บันทึกรายงาน ทส. ๒” เพื่อทำการจัดส่งรายงาน ทส. ๒ ซึ่งระบบจะแสดงข้อความ “ยืนยันการบันทึกรายงาน ทส. ๒ ใช่หรือไม่?” เพื่อให้ตรวจสอบข้อมูลอีกครั้ง

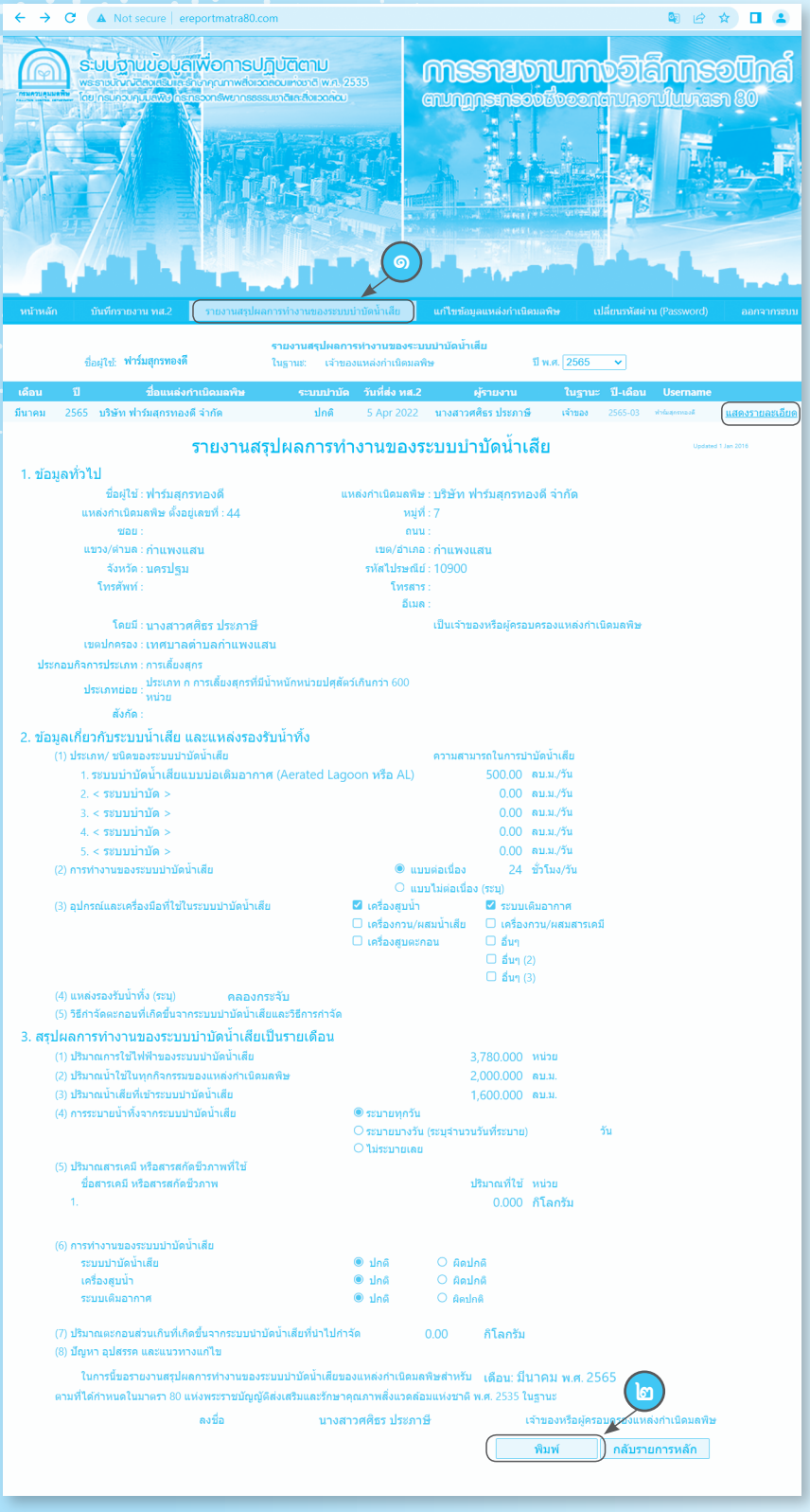
- หากต้องการกลับไปแก้ไข/เพิ่มเติมข้อมูล ให้กดปุ่ม “แก้ไข”
- หากข้อมูลถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้กดปุ่ม “ยืนยัน”

*** เมื่อกดปุ่มยืนยันแล้ว ระบบจะแสดงข้อความเพื่อยืนยันการจัดส่งรายงาน ทส. ๒ แสดงว่าระบบได้ทำการบันทึกข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของท่านเรียบร้อยแล้ว แบบ ทส. ๒ ที่จัดส่งแล้วจะไม่สามารถแก้ไขได้**

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษใดที่จัดส่งรายงาน ทส. ๒ ผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์แล้ว **ไม่ต้องจัดส่งรายงานในรูปแบบเอกสารให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอีก** แต่ยังคงต้องจัดทำรายงาน ทส. ๑ ตามแบบฟอร์มที่กำหนดเช่นเดิม

กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษใดมีระบบบำบัดน้ำเสียมากกว่า ๑ ระบบ ให้ลงทะเบียน และรายงาน ทส. ๒ เพียง ๑ username เท่านั้น โดยให้รวมข้อมูลของทุกระบบฯ ไว้ใน ทส. ๒ เดียวกัน (ทำ ทส. ๑ จำนวน ๑ ชุด ต่อ ๑ ระบบ แต่ให้รวมข้อมูลจาก ทส. ๑ ทุกชุด รายงาน ทส. ๒ เพียง ๑ ชุด ต่อ ๑ แหล่งกำเนิดมลพิษ)

๖.๒ การตรวจสอบรายงาน ทส. ๒ ที่จัดส่งแล้ว

หลังจากที่ส่งรายงาน ทส. ๒ แล้ว ท่านสามารถตรวจสอบหรือจัดพิมพ์เอกสารรายงาน ทส. ๒ ที่ได้จัดส่งไปแล้ว โดยสามารถดำเนินการได้ดังนี้

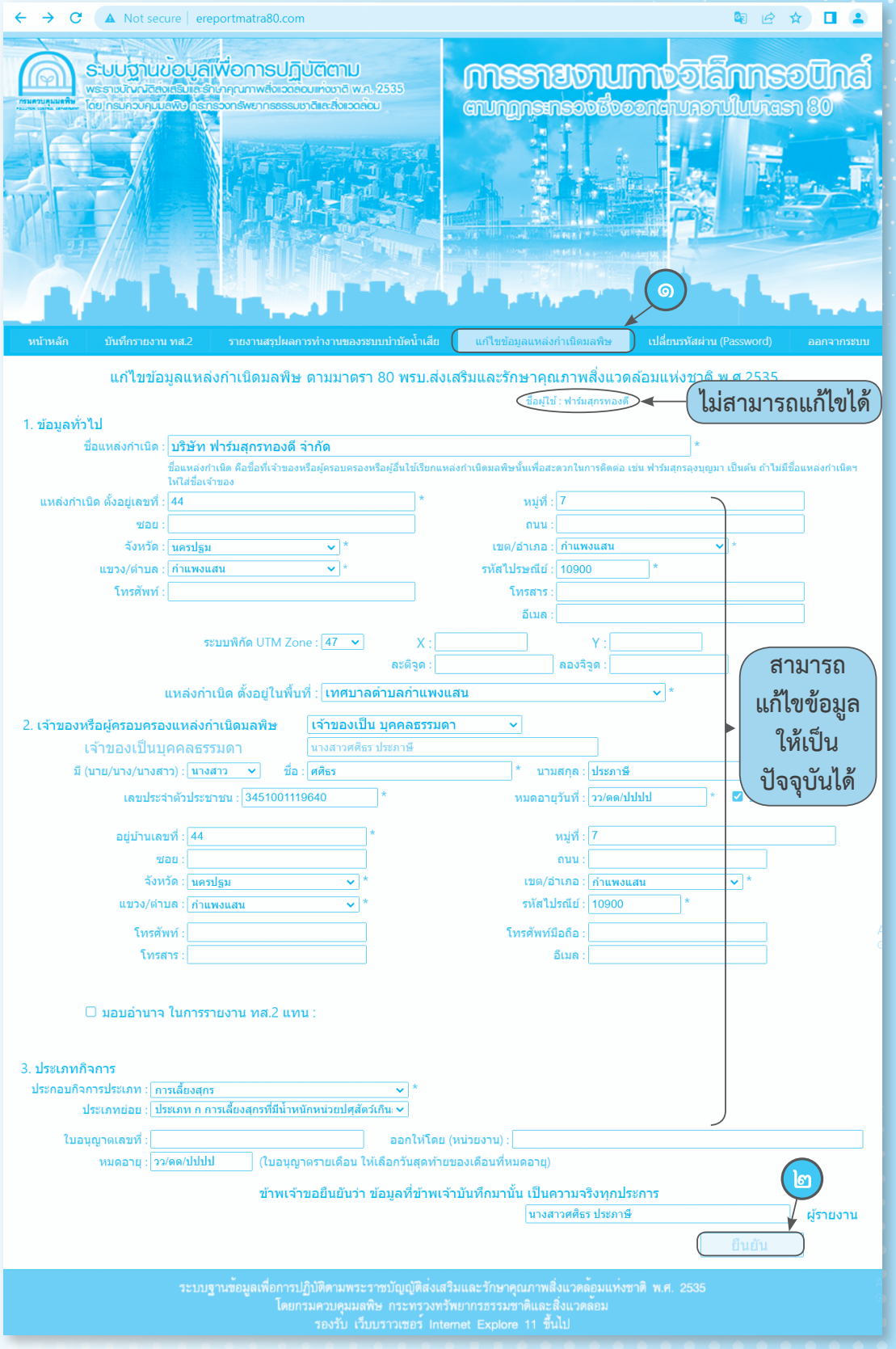
๑. เลือกเมนู “รายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย” ระบบจะแสดงข้อมูลแบบรายงาน ทส. ๒ ที่เคยรายงานมาให้เพื่อตรวจสอบว่าการจัดส่งเรียบร้อยแล้วแต่ไม่สามารถแก้ไขข้อมูลได้ และหากต้องการดูรายละเอียดแบบรายงาน ทส. ๒ ในแต่ละเดือนให้กดปุ่ม “แสดงรายละเอียด”

๒. กดปุ่ม “พิมพ์” เพื่อพิมพ์รายงาน ทส. ๒ ที่จัดส่งแล้วเก็บไว้เป็นข้อมูลของท่านก็ได้ ทั้งนี้ตามกฎหมาย เมื่อท่านได้ดำเนินการจัดส่งรายงาน ทส. ๒ ตามขั้นตอน และระบบแสดงข้อความเพื่อยืนยันการจัดส่งรายงาน ทส. ๒ แล้ว ถือว่าการดำเนินงานของท่านเสร็จสมบูรณ์แล้ว

๖.๓ การแก้ไขข้อมูลเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษมีการเปลี่ยนแปลงหรือต้องการแก้ไขข้อมูลเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษและที่ตั้ง สามารถดำเนินการได้ดังนี้

๑. เลือกเมนู “แก้ไขข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษ” เพื่อทำการแก้ไขข้อมูลตามต้องการ

๒. เมื่อแก้ไขข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ให้กดปุ่ม “ยืนยัน” ระบบจะบันทึกข้อมูลปัจจุบันตามที่ท่านได้ปรับแก้ไข

๖.๔ การเปลี่ยนรหัสผ่าน

กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษต้องการเปลี่ยนรหัสผ่าน สามารถดำเนินการได้ดังนี้

๑. เลือกเมนู “เปลี่ยนรหัสผ่าน (password)” เพื่อทำการแก้ไขรหัสผ่านตามต้องการ **โดยชื่อผู้ใช้ (username) จะไม่สามารถแก้ไขได้**

๒. เมื่อเปลี่ยนรหัสผ่านเรียบร้อยแล้ว ให้กดปุ่ม “ยืนยัน” ระบบจะบันทึกข้อมูลปัจจุบันตามที่ท่านได้ปรับแก้ไข

๗. บทกำหนดโทษ

กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ดำเนินการตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕ มีบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนี้

มาตรา ๑๐๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสีย ผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

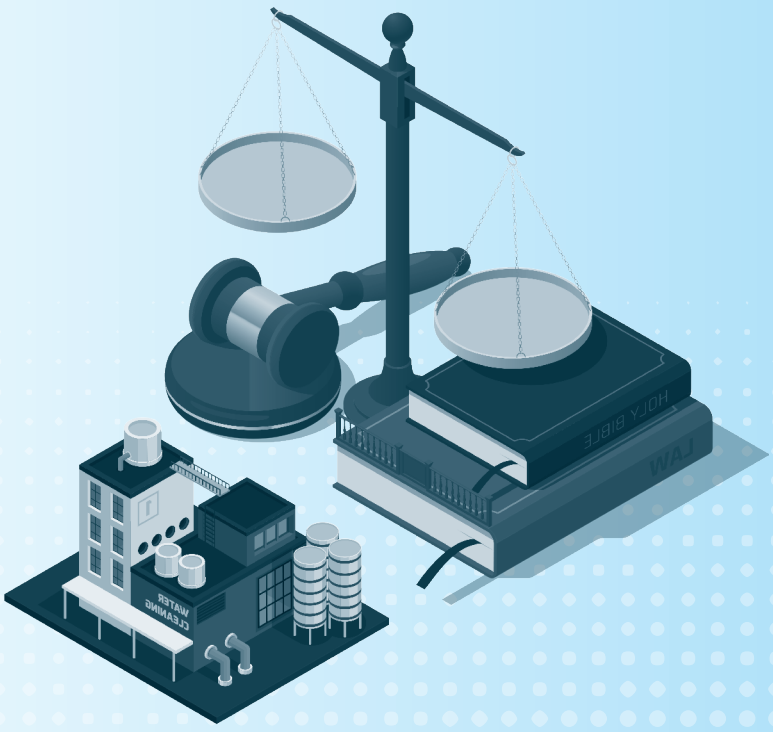
มาตรา ๑๐๗ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานที่ตนมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

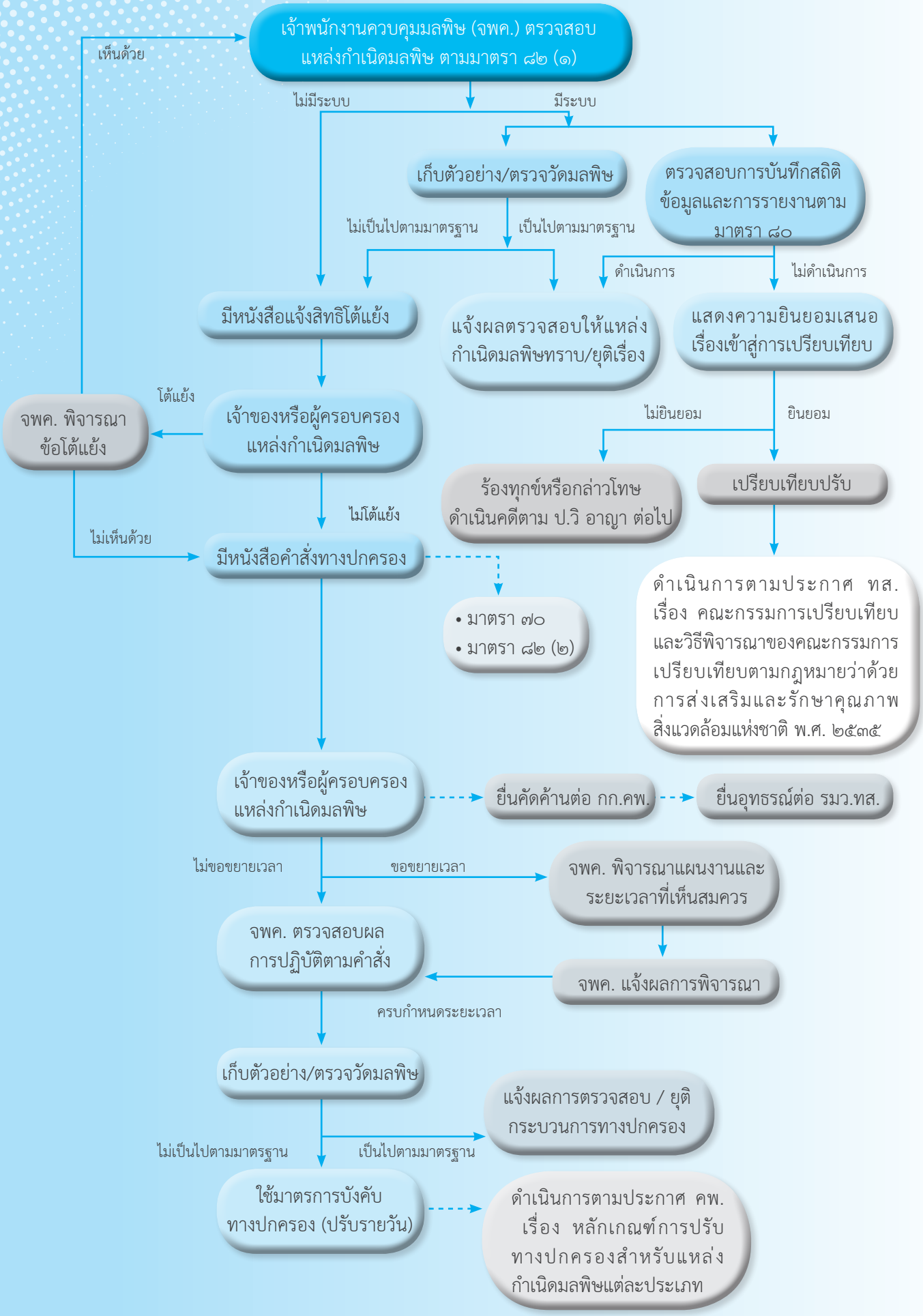
๘. ขั้นตอนการบังคับใช้กฎหมาย

ในการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีอำนาจดังต่อไปนี้

๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่และเขตที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมหรือแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเขตที่ตั้งของระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียของบุคคลใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสีย ระบบบำบัดอากาศเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบ หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าว หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ผู้ควบคุม หรือผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการระบบบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดอากาศเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย หรือระบบกำจัดของเสียหรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียหรือมลพิษอื่น แต่ถ้าแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นโรงงานอุตสาหกรรม ให้แจ้งให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป หากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตน ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ (จพค.) ตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามมาตรา ๘๒ (๑)
เห็นด้วย
ไม่มีระบบ
มีระบบ
เก็บตัวอย่าง/ตรวจวัดมลพิษ
ตรวจสอบการบันทึกสถิติข้อมูลและการรายงานตามมาตรา ๘๐
ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน
เป็นไปตามมาตรฐาน
ดำเนินการ
ไม่ดำเนินการ
มีหนังสือแจ้งสิทธิโต้แย้ง
แจ้งผลตรวจสอบให้แหล่งกำเนิดมลพิษทราบ/ยุติเรื่อง
แสดงความยินยอมเสนอเรื่องเข้าสู่การเปรียบเทียบ
โต้แย้ง
จพค. พิจารณาข้อโต้แย้ง
เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ไม่ยินยอม
ยินยอม
ไม่โต้แย้ง
ไม่เห็นด้วย
ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษดำเนินคดีตาม ป.วิ อาญา ต่อไป
เปรียบเทียบปรับ
มีหนังสือคำสั่งทางปกครอง
• มาตรา ๗๐
• มาตรา ๘๒ (๒)
ดำเนินการตามประกาศ ทส. เรื่อง คณะกรรมการเปรียบเทียบและวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ยื่นคัดค้านต่อ กก.คพ.
ยื่นอุทธรณ์ต่อ รมว.ทส.
ไม่ขอขยายเวลา
ขอขยายเวลา
จพค. พิจารณาแผนงานและระยะเวลาที่เห็นสมควร
จพค. ตรวจสอบผลการปฏิบัติตามคำสั่ง
จพค. แจ้งผลการพิจารณา
ครบกำหนดระยะเวลา
เก็บตัวอย่าง/ตรวจวัดมลพิษ
แจ้งผลการตรวจสอบ / ยุติกระบวนการทางปกครอง
ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน
เป็นไปตามมาตรฐาน
ใช้มาตรการบังคับทางปกครอง (ปรับรายวัน)
ดำเนินการตามประกาศ คพ. เรื่อง หลักเกณฑ์การปรับทางปกครองสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท

ขั้นตอนการเปรียบเทียบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ[๑๓]

---

[๑๓] ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง คณะกรรมการเปรียบเทียบและวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๓ (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๗/ตอนพิเศษ ๙๗ ง/๒๗ เมษายน ๒๕๖๓)

ขั้นตอนการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

ภาคผนวก

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล
การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการบำบัดน้ำเสีย และให้หมายความรวมถึงท่อ สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ และวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียด้วย

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๘๐ ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน และจัดทำบันทึกรายละเอียดดังกล่าวตามแบบ ทส. ๑ เก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่มีการเก็บสถิติและข้อมูลนั้น

ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือนตามแบบ ทส. ๒ และเสนอรายงานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

โดยยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่ หรือส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด ทั้งนี้ การส่งรายงานทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือวันที่ลงทะเบียนเป็นวันที่ส่งรายงาน และการส่งรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือวันที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นถูกส่งออกจากระบบข้อมูลของผู้ส่งข้อมูลเป็นวันที่ส่งรายงาน

การรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับเพื่อเป็นหลักฐานให้แก่ผู้เสนอรายงานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน

ข้อ ๔ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามข้อ ๓ มีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูล จัดทำบันทึกรายละเอียด หรือจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียอยู่แล้วตามกฎหมายอื่น และการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานดังกล่าวมีข้อมูลไม่น้อยกว่าการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎกระทรวงนี้ ให้ถือว่าการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎหมายดังกล่าวเป็นการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎกระทรวงฉบับนี้โดยอนุโลม และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียเสนอรายงานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ วรรคสอง

ข้อ ๕ ให้นำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ และข้อ ๔ มาใช้บังคับแก่ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียด้วยโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕
ปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แบบบันทึกรายละเอียดของสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ของแหล่งกำเนิดมลพิษ

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ ..... หมู่ที่..... ซอย .....
ถนน ..... แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....
จังหวัด ..... โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....
มี ..... เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ประกอบกิจการประเภท .....
ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) ..... ออกให้โดย ..... หมดอายุ .....
ซึ่งมีแผนผังแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ดังนี้

ได้เก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียปรากฏตามตาราง ดังนี้

วัน เดือน ปี	สถิติและข้อมูลที่เก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ														ลายมือชื่อ ผู้บันทึก
	ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย)	ปริมาณน้ำใช้ในทุกกิจกรรมของแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.)	การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย (ระบาย/ไม่ระบาย)	ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ชื่อ/ปริมาณ) (ลิตรหรือกิโลกรัม)	การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย							ปริมาณตะกอนส่วนเกินที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.)	ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข	
						ระบบบำบัดน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบน้ำ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องเติมอากาศ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวนผสมน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวนผสมสารเคมี (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบตะกอน (ปกติ/ผิดปกติ)	อื่นๆ (ระบุ) (ปกติ/ผิดปกติ)			

หมายเหตุ **๑. ให้กรอกสถิติและข้อมูลเฉพาะในกรณีที่มีสถิติและข้อมูลนั้นๆ ในแต่ละวัน**
๒. ในกรณีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งแบบอัตโนมัติ ให้แนบผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งทุกวันแยกตามพารามิเตอร์ที่ตรวจวัดและทำการสรุปผลเป็นสถิติและข้อมูลรายเดือน

ขอรับรองว่าการบันทึกสถิติและข้อมูลตามตารางข้างต้นถูกต้องทุกประการ

..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

(.....)

..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย

(.....)

ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....

ออกให้โดย .....

..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย

(.....)

ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....

ออกให้โดย .....

รายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

๑. ข้อมูลทั่วไป

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ซอย .....
ถนน ..... แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....
จังหวัด ..... โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....
มี ..... เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ประกอบกิจการประเภท.....
ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) ..... ออกให้โดย ..... หมดอายุ .....

ในการนี้ ขอรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษสำหรับเดือน ..... พ.ศ. ..... ตามที่ได้กำหนดในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในฐานะ

..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
(.....)
..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....
..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

(๑) ประเภท/ชนิดของระบบบำบัดน้ำเสีย.....
ความสามารถในการรองรับน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสีย ..... ลบ.ม./วัน

(๒) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ☐ แบบต่อเนื่อง ..... ชั่วโมง/วัน
☐ แบบไม่ต่อเนื่อง (ระบุ) .....

(๓) อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในระบบบำบัดน้ำเสีย ☐ เครื่องสูบน้ำ ☐ เครื่องเติมอากาศ
☐ เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ เครื่องกวน/ผสมสารเคมี
☐ เครื่องสูบตะกอน ☐ อื่นๆ (ระบุ) .....

(๔) แหล่งรองรับน้ำทิ้ง (ระบุ) .....

(๕) วิธีจัดการตะกอนที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียและวิธีการกำจัด.....

๓. สรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน

(๑) ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย) .....

(๒) ปริมาณน้ำใช้ในทุกกิจกรรมของแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.) .....

(๓) ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.) .....

(๔) การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย .....

(๕) ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ลิตรหรือกิโลกรัม) .....

(๖) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

- ระบบบำบัดน้ำเสีย ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ).....
- เครื่องสูบน้ำ ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ).....
- เครื่องเติมอากาศ ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ).....
- เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- เครื่องกวน/ผสมสารเคมี ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- เครื่องสูบตะกอน ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ).....
- อื่น ๆ ..... ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....

(๗) ปริมาณตะกอนส่วนเกินที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.) .....

(๘) ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข .....

.....

คำเตือน ๑. เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๑๐๖

๒. ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๑๐๗

กรมควบคุมมลพิษ
POLLUTION CONTROL DEPARTMENT

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ส่วนแผนงานและประมวลผล
กองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ

๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทร. ๐ ๒๒๙๘ ๕๑๑๔, ๐ ๒๒๙๘ ๒๑๙๐, ๐ ๒๒๙๘ ๒๑๙๕

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์การปฏิบัติตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕

เนื้อหาในเอกสารเป็นการสรุปข้อมูลทางด้านกฎหมาย การอ้างอิงขอให้เป็นไปตามเนื้อหาตามที่กฎหมายประกาศใช้ สามารถดูรายละเอียดได้จากเว็บไซต์กรมควบคุมมลพิษ www.pcd.go.th

น้ำเสีย หมายถึง น้ำหรือของเหลวที่มีสิ่งเจือปนต่าง ๆ ในปริมาณสูงจนกระทั่งเป็นน้ำที่ไม่ต้องการ และน่ารังเกียจสำหรับคนทั่วไป เป็นมลพิษทางทัศนียภาพและก่อให้เกิดผลเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม

ทำไมต้องมีการบำบัดน้ำเสีย

- เพื่อทำลายตัวการที่ทำให้เกิดโรค หรือแหล่งแพร่ระบาดของเชื้อโรค เช่น อหิวาตกโรค บิด และท้องร่วง
- เพื่อเปลี่ยนสภาพน้ำเสียให้อยู่ในสภาพที่สามารถนำกลับมาใช้ได้
- เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ ซึ่งความรำคาญที่เกิดขึ้น เช่น กลิ่นของน้ำเสีย หรือสีที่เป็นที่น่ารังเกียจ
- และเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดภาวะมลพิษทางน้ำ

น้ำเสียมาจากแหล่ง ดังต่อไปนี้

1. น้ำเสียจากชุมชน เป็นน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันของประชาชนในชุมชน โดยมีแหล่งกำเนิดมาจาก อาคารบ้านเรือน ร้านค้าพาณิชย์กรรม ตลาดสด ร้านอาหาร สถาบันการศึกษา สถานที่ราชการ โรงแรม โรงเรียน ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

2. น้ำเสียจากอุตสาหกรรม เป็นน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นน้ำล้างในกระบวนการผลิตต่าง ๆ ซึ่งมีสมบัติแตกต่างกันตามประเภทของอุตสาหกรรม

3. น้ำเสียจากการเกษตร เป็นน้ำเสียที่เกิดจากกิจกรรมทางการเกษตร เช่นน้ำเสียจากการล้างคอกสัตว์เลี้ยง เช่น คอกหมู คอกวัว เล้าไก่ น้ำเสียจากนาข้าว จากฟาร์มเลี้ยงกุ้ง เป็นต้น โดยน้ำเสียจากเกษตรกรรมส่วนใหญ่จะปนเปื้อนสารเคมี ยาฆ่าแมลง หรือปุ๋ย

เรามีวิธีตรวจสอบน้ำเสียถึง 3 วิธี คือ ดูลักษณะทางกายภาพ ตรวจสอบทางชีวภาพ และตรวจสอบทางเคมี

ลักษณะทางกายภาพ คือ ดูด้วยตาเปล่าๆ นั่นเอง หรือตรวจวัดอย่างง่ายๆ เช่น ความขุ่น อุณหภูมิ สี กลิ่น

ลักษณะทางชีวภาพ คือ การตรวจวัดจุลินทรีย์ที่มีอยู่ในน้ำ

ลักษณะทางเคมี คือ ความเป็นกรด-ด่าง (pH) ค่าบีโอดี (Biochemical Oxygen Damage, BOD) ค่าซีโอดี สารอาหาร (Nutrient) และสารพิษต่างๆ (Toxic Substances) และโลหะหนัก

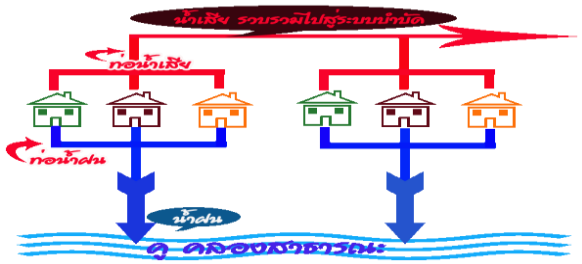

ระบบรวบรวมน้ำเสีย หรือระบบระบายน้ำ หมายถึง การนำน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดหลายๆ แห่งไปรวมกันยังสถานที่ที่จะบำบัด โดยผ่านท่อระบายน้ำ แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ

1.ระบบท่อร่วม (Combined System) เป็นระบบที่ใช้ท่อระบายน้ำฝนและน้ำเสียร่วมกัน โดยจะต้องสร้างท่อดักน้ำเสีย (Interceptor) เป็นระยะๆ เพื่อรวบรวมน้ำเสียให้ไหลไปตามท่อรวมไปยังบ่อบำบัดน้ำเสีย ส่วนน้ำฝนจะถูกปล่อยลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

2.ระบบท่อแยก (Separated System) เป็นระบบที่แยกท่อระบายน้ำเสียออกจากท่อระบายน้ำฝน

ข้อดีของการใช้น้ำทิ้ง

1. เป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ นำน้ำทิ้งจากระบบบำบัดมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. สารอาหารในน้ำ น้ำทิ้งจากระบบบำบัดจะมีไนโตรเจนและฟอสฟอรัส ซึ่งเป็นธาตุอาหารจำเป็นของพืชการใช้น้ำทิ้งในการเพาะปลูกจะช่วยลดปริมาณการใช้สารเคมีและปุ๋ยได้

3.ความสม่ำเสมอของปริมาณน้ำ เนื่องจากประชาชนมีการใช้น้ำและก่อให้เกิดน้ำทิ้ง น้ำเสียทุกวัน การนำน้ำทิ้งมาใช้ประโยชน์จะช่วยลดการขาดน้ำในชุมชนได้

การจัดการน้ำเสียในชุมชน

โดย
สำนักงานปลัด
เทศบาลตำบลสวนขัน
โทร 075-419177